

För fosterlandet.

Bååth, Albert Ulrik,

81 A Br.

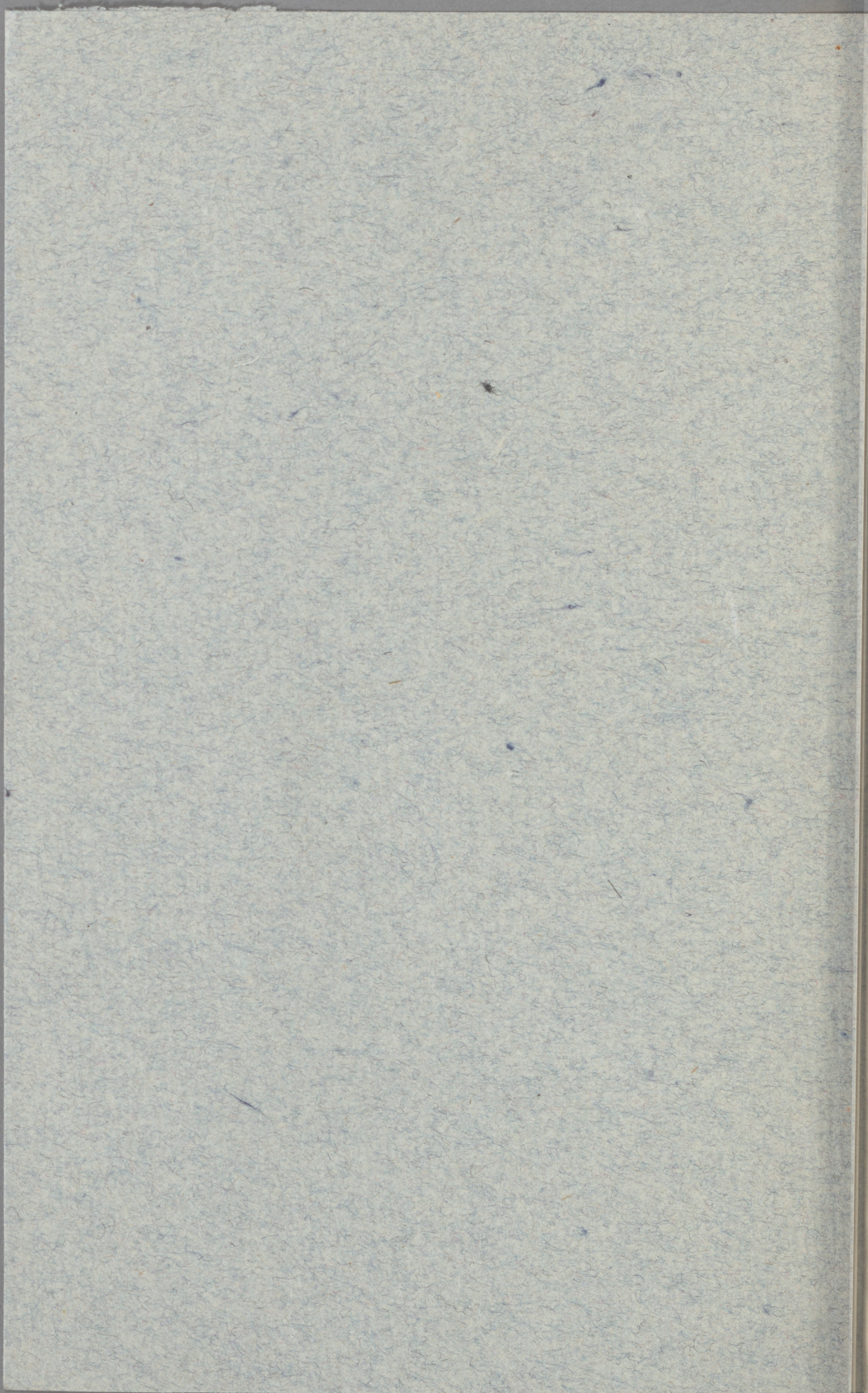

National Library
of Sweden

BÅÅTH, A. J.
FÖR FÖSTERLANDET

Pitt Sv.
(Pr)
o

Uddevalla
1894

Ja
ni
oc
re
Ip
ty

Joy
op
i h
den
som
att

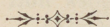
Vi
och
och
mer
All
i h
Det
hear

Från
Joy
had
med
ning

FÖR FOSTERLANDET.

AF

A. U. BÅÅTH.

*Jag minns det väl. Det var år sextifyra,
när Danmark blödde i den gråa vintern,
och mångt bud om nederlag och död
likt korpens olycksskri flög öfver sundet.
Igenom svenska bröst en rysning for,
ty öfvermannad låg en sårad bror.*

*Jag minns det som i går. I skumma kvällen
aprilstorm drog på Skånes slätter fram;
i hemmets fönster tjutande den riste,
den böjde parkens trån och gnydde kring hvar knut,
som hade man ej rätt i fredsällt bo
att sorglöst njuta hvardagskvällens ro.*

*Vi sulto tysta i det trefna rummet,
och lampans ljus utöfver bordet föll,
och flinka keinnohänder hade brådt,
mer brådt än eljes under lugna kvällar.
All sömnad hvilade, och glömd satt nålen
i halffullbordadt, konstrikt broderi.
Det låg på bordet invid repadt linne —
hvar hand härinne repade charpi.*

*Från boken upp och upp igen jag såg,
Jag glömde läxan. Varm blef gossens håg:
hvad kära händer hopade i högar
med rastlöst nit, ack, snart det skylta skulle
mång krigsmans röda sår och lindra svedan.*

Jag såg de sargade, de sönderskjutna:
när smärtan stillades i mörk barack,
då trädde fram för deras syn de hem,
där goda fränder tänkte hult på dem
och bådo böner, som de kände gå
i natten ut och vakt ikring dem stå.
Ja, krigarn skulle åter uppstå stark
och slå ett segerns slag för fäderns mark.

Med nya budskap aftonposten kom.
När tidningsbladet ångsligt upp man slog,
det var som bredde sig en disig kyla
från stormen ute, i dess spalter bunden.
Med stämman darrande min fader läste:
»på Dybböls skansar bygges natt och dag
det sista värnet emot nedertag,
förtoiflans kraft är i hvart spadetag,
som landsoldaten tar i fosterjorden.»

Då kom den stund, som troget i mitt sinne
sig hållit kvar, ett skönt och heligt minne,
en stund, som är mig lik en saga vorden.

Hvad hemmet egde utaf släktklenoder
snart låg det skimrande vid snöhvitt linne:
det smycke, som en gång min moders moder
på unga bröstet bar, då hon stod brud
och lyste lycklig i sin skära skrud,
det armband, som jag sett vid ljusa fester
min moder bära ibland glada gäster,
då hemmet uppfyllt var af fröjd och glam —
där låg nu allt ur gömmor taget fram.

Det skulle sändas öfver Öresund,
en liten hjälp i farans stora stund.
Och gossen drömde: **nu** han segra skall
den tappre landsoldaten på sin vall.
Det sårförband, som nyss i koällen repats,
det guld, som bar på slägtleds kära minnen,
till broderfolket nästa dagen for,
ty öfvermannad låg en sargad bror.

Det help ej stort. Han krossad vardt af våldet;
den trötte krigarn mist för mycket blod
Och pilt, som drömt sig honom upprätt åter,
såg världen skymmas, blef vid sorgset mod:

hvi slogs han ned? Var Gud ej längre god?
Hvad kärlek gifvit, om ock än så ringa,
var det likt sädd på hälleberg förspildt —
förödt af **våldet**, segerrikt och vildt?

Än lefver våldet. Allt Europa rasslar
med blanka rapen; uti oviss fred
bak gräsklädd fästningsvall kanonen lurar.
Kring landens kuster glida pansarskeppen
som mörka drakar, redo att spy eld.
Hur mycket än för framtid man må blunda,
skall svärdstid, ödesdigra dagar stunda.
Ja, stora dagar, då vår kärlek pröfvas,
när hjälpen gäller ej en slagen bror,
men **Sverige själf**, vår egen ädla mor.

Skall gossedröm om hemmens englavakt,
om vaken kärleks starka, väna makt,
då äften sviken bli in i det sista,
skall barnatro på evig godhet brista?

Vi leka här i kväll ihop en slant,
om liten — dock till värn för egna härden.
Men kommer allvarsdag, må då bli sant,
att trogen kärlek öfvercinner världen!

All kraft, som ännu eger svensk gestalt,
allt ädelsint, allt gladt af äkta halt
skall då ej fram ur alla hem det stiga,
sig till försvar för hotad moder viga?
Skall det ej stråla starkt som förr — med mod,
så **äkta** som en åldrig slägtklenod?
Skall Sverige ej, hur mycket än det blödt,
dock upprätt stå, af mäktig kärlek stödt?

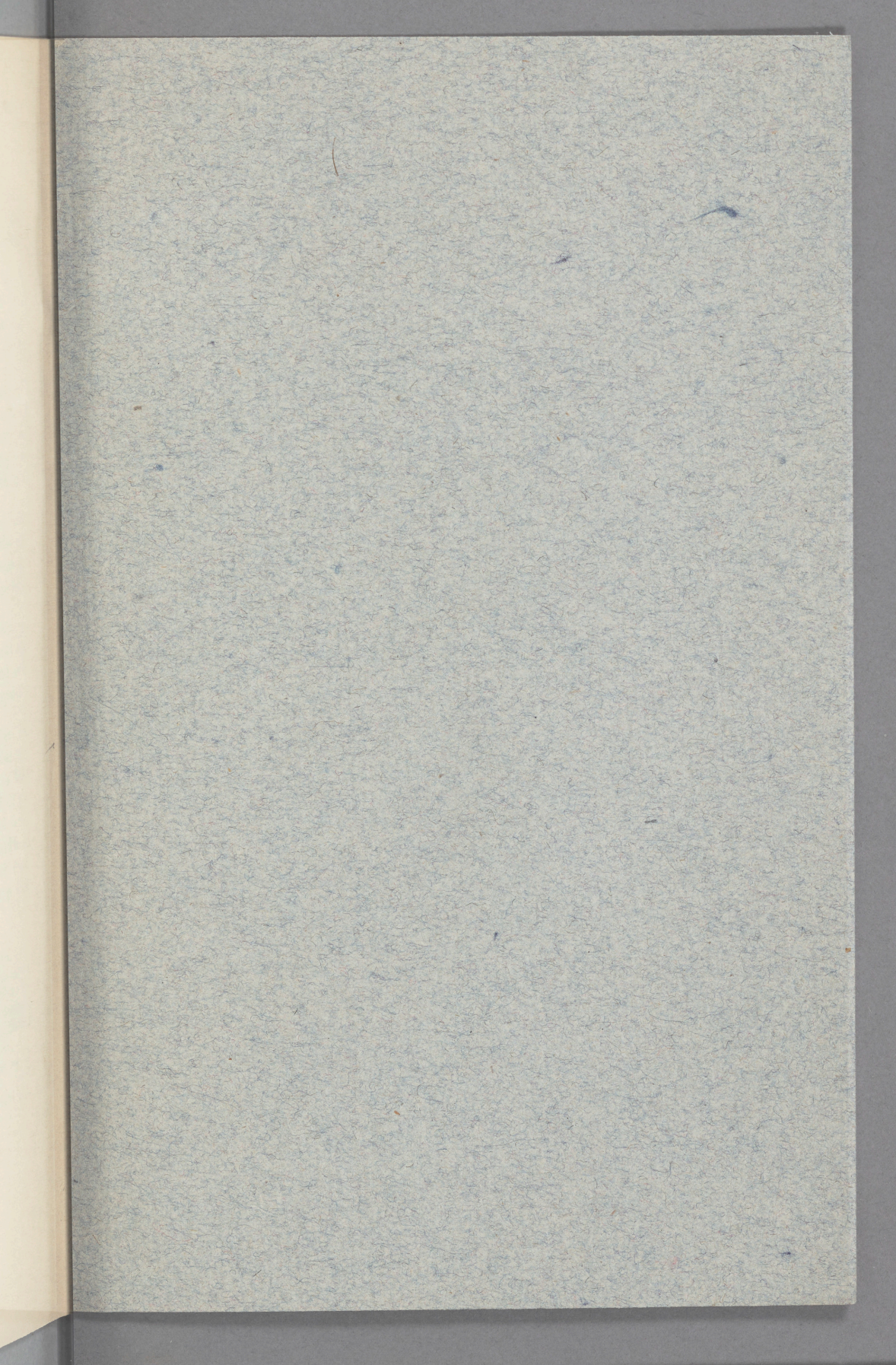
Detta poem, uppläst vid nyligen hållna försvarsfester i Göteborg, har författaren välvilligt tillåtit att trycka och försälja vid den försvarsfest, som den 26 april 1894, till förmån för »Skolungdomens minbåtsfond», anordnats af eleverna vid Uddevalla elementarläroverk för flickor.

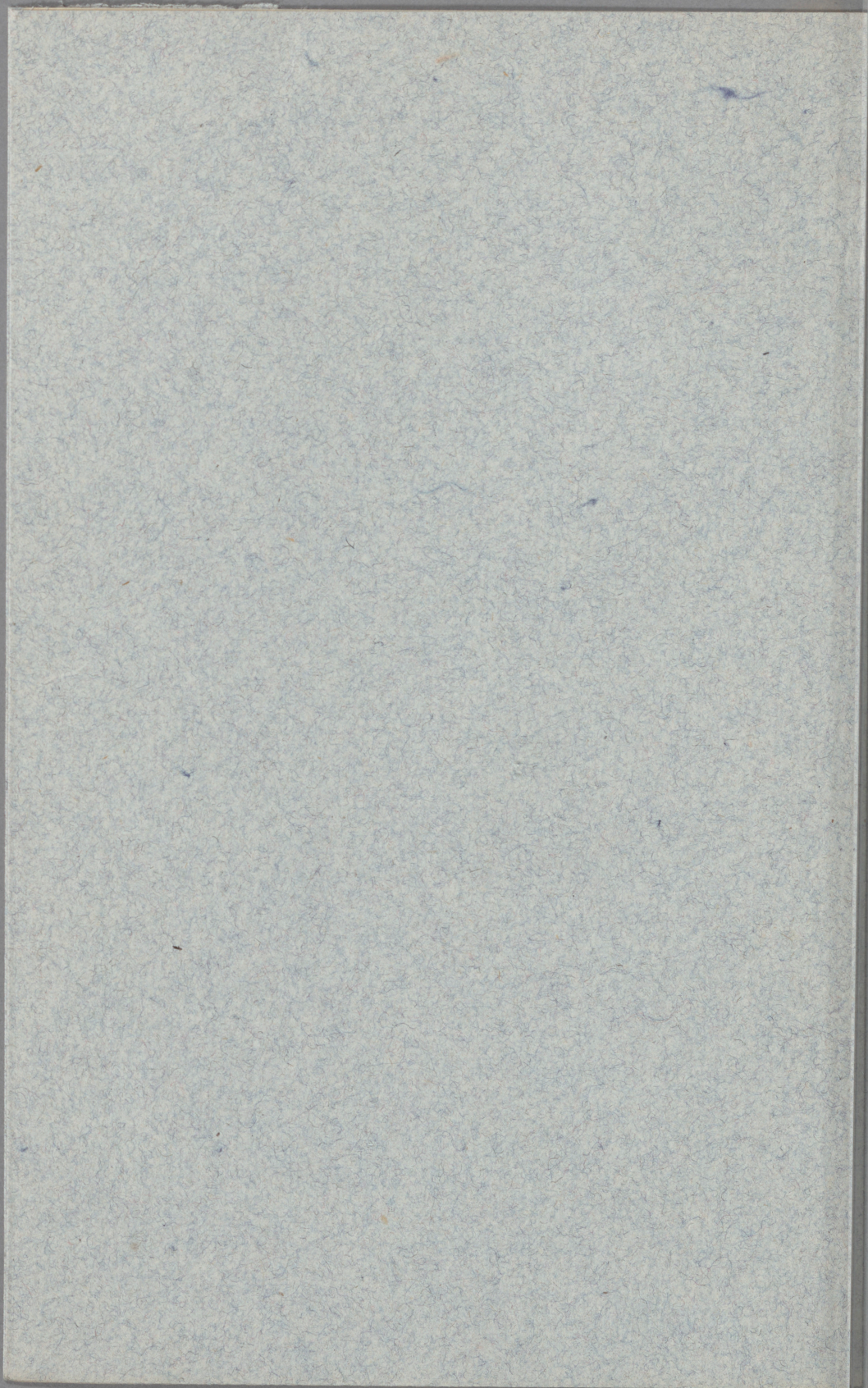
D:r Bääth säger i sammanhang med nämnda tillåtelse: »Om det kan uppväcka en den ringaste varma känsla för det gamla Sverige, jag lärt mig att älska, så skall det gifva sin förf. en stilla, ödmjuk glädje.

Vare det använt i vacker, god stund!»

Pris 15 öre.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
								
								